

Recensies

De metafoor van gestapelde laatjes werkt handig én humoristisch in *Niet vergeten*, dat gaat over **herinneren, onthouden en vergeten**.

Foto: Joost Milde

**Festival Cultura
Nova: Niet ver-
geten**

Theater
*****

Niet vergeten van
Lieke Benders /
Hoge Fronten &
Joke van Leeuwen.
Vanaf 6 jaar. 31/8,
Theater Heerlen.
Tournée t/m 17/12.

Groothof timet knap met alle geluiden en stemmen, Van Iersel is prachtig stil wanneer zijn hoofd in een laatje verdwijnt.

Kijk, dat is slim: bij de ingang krijgt iedereen een herinneringsdoosje om de jeugdvoorstelling *Niet vergeten* (6+) goed te onthouden. Het is slechts een luciferdoosje met wol, walnoot en wrijfgeur. Maar warempel, het werkt. De okkernoot roept het decor in herinnering, in de vorm van onze hersenpan (gelijkend op een halve walnoot). Bij de aanraking met het garen denk je aan de mild ironische stem van Joke Leeuwen in je koptelefoon, die zowel de toeschouwer kietelt als de acties van de actrice van commentaar voorziet. Want Marie Groothof is er in die 'hersenpan' maar druk mee: alle herinneringen ordenen in de juiste bureaulaatjes. Een kopje in het vakje met Franse cafégeluiden (oh romantiek) en een keukenschort daar, een helm hier en een paraplu, ja waar past dat regenscherm ook alweer?

Hersenen slijten als je ze vaak gebruikt, zegt Van Leeuwen op band, 'net als kleren en fietsbanden'. Dat heet dementie, maar die term valt gelukkig niet. *Niet vergeten* gaat over meer dan alzheimer: over allerlei feitjes rond herinneren, onthouden en vergeten. Soms ontsnappen bijvoorbeeld veertjes want herinneringen uit je vroege kindertijd bekliven niet, omdat de laatjes nog niet goed sluiten.

Lieke Benders heeft met Van Leeuwen - haar favorieten auteur met wie de theatermaakster eerder het bekroonde *niet wiet, wel nel* (6+) maakte - een mooi kijk- en luisterspel gemaakt. De metafoor van gestapelde laatjes werkt handig én humoristisch. En net als je denkt dat het spel zich rekt, voegt de zwijgende kunstenaar Ad van Iersel (67) zich erbij en wordt het speelse me-

lancholiek. Groothof timet knap met alle geluiden en stemmen, Van Iersel is prachtig stil wanneer zijn hoofd in een laatje verdwijnt. Soms moet je er even aan wennen dat de koptelefoon het contact met je buurman minimaliseert. Maar dan zie je bij een dansje van de acteurs een oma de hand van een opa pakken. Die hebben vast... Maar dat weet je niet zeker, dat zijn hun herinneringen. In hun bureaulaatjes en hun luciferdoosjes.

Annette Embrechts